

34. Aargang No 12

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

20. Juni 1934

FRA ØSTRIG

I den katolske Solidaritets Land.

II.

Dollfuss har udsendt Krøniken om, at han var tvunget til at anvende Kanoner paa Arbejderboligerne, fordi disse var indrettet som Fæstninger. Denne Meddelelse har gjort et vist Indtryk. Hvis Dollfuss havde beskæftiget sig alvorligt med Østrigs Historie efter Krigen, da vilde han muligvis ogsaa være stødt paa Borgmester Seits' Tale ved Indvielsen af Karl Marx Hof. Seitz gav heri en sammentrængt Oversigt over de Bagvaskelser, som i de Par Aar, Bygningen af denne store Komplex Arbejderboliger varede, har været at læse i den reaktionære Presse. Karl Seitz udtalte bogstaveligt: »Hvis vi skal tro, hvad denne Presse skriver, saa skal vi have Medlidenhed med Arbejderne, der kommer til at bo i denne Nybygning. Thi Pressen har mindst en halv Snes Gange profeteret, at alt det, vi bygger, er faldefærdigt, at det er uforsvarligt af os at lade Folk bo i Korthuse, som allerede nu er fuldt af Revner, og som er livsfarlige for Beboerne.« Saadan sagde Karl Seitz den 12. Oktober 1930. Hans Tale er gengivet i alle Wiener Blade af Mandag den 13. Oktober 1930.

Men dette Forhold er ikke enestaaende. I Foraaret 1929 overværede jeg et Møde i Borgerrepræsentationen i Wien. Et af de vigtigste Punkter paa Dagsordenen var Godkendelsen af en betydelig Kredit til nye Arbejderboliger. Lederen for den katolske Fraktion, Kuntschak,

altsaa en Partifælle til Hr. Dollfuss, gik skarpt mod denne Kreditbevilling, thi — sagde han — Socialisternes Boligbyggeri er under al Kritik. Hans Parti tænkte med Gru paa disse menneskeuæverdige Boligkomplekser. Det var blevet kendt — fortsatte han —, at et Arbejderbarn var faldet ud af Vinduet i en af Nybygningskaréerne. Og det var ikke paa Grund af Barnets Uforsigtighed. Nej, Barnet havde kun lænet sig op mod Vindueskarmen og var styrtet ned sammen med Vinduet og et Stykke af Muren. Saadan bygger Socialisterne! raabte han. Naar Ofrerne bor der, saa mærker de først, at de bor i livsfarligt byggede Huse, som koster Bunker af Penge, men ikke vil kunne staa i et Aar. Ved stærk Blæst ryster de allerede . . .

Det passer, at Barnet er faldet ud af Vinduet. Men det var blevet svimmel, og der var ikke fulgt noget Stykke af Muren med ned. Den Bygning, Koltshak talte om, var . . . Reumann-Hof. Og mod denne Karré har Dollfuss anvendt Kanoner og Panservogne.

»Fæstningen« var der. Men det var ikke Betonbygningen, det var Beboernes Begejstring for dem, der havde bygget deres Boliger. Thi de var kommet fra stinkende Huller, som Katolikerne havde overladt til dem; de havde faaet nye Kræfter, nyt Mod i det nye, det røde Wiens solrige Arbejderboliger. Der kunde fortælles meget om disse Boligkaréers »Fæstningssystem«. Vi vil dog indskrænke os til at sige, at der i Wien ikke findes nogen Ekspropriationslov, der giver Kommunen Ret til

at ekspropriere Grunde til Boligbyggeri til offentlig Nytte. Trods Borgerrepræsentationens gentagne Anmodning har Forbundsregeringen stadig nægtet at gaa med til det. Kommunen var altsaa nødt til at anvende de Grunde, der tilfældigvis var i Kommunens Eje, og det var ikke ret mange; eller ogsaa maatte de tage dem, der kunde købes for en ikke altfor højt opskruet Pris. Enhver, der har haft Lejlighed til roligt at studere disse Boligkomplekser, vil have bemærket de undertiden meget mærkelige Følger heraf.

Men hvordan mon de katolske Herskere vil kunne retfærdiggøre sig for disse af dem spredte Løgne overfor den »højeste Dommer«? Hvordan mon disse Herrer, der, som det synes, er gode Katoliker, vil kunne forklare, at de begyndte deres Mord- og Løgnkampagne netop i Fastetiden, de »stille Uger« før Paaske? Thi det har været en Mord- og Løgnkampagne, og det er det endnu. Det er ovenud lærerigt at besøge alle disse Kampsteder i Fred og Ro og at tale med de Mænd og Kvinder, der var med i Kampene.

De af »Ridder Fey« i Pressen offentliggjorte Beretninger om den »storslaaede« Storm paa Indianer-Gaarden har gjort et stort Indtryk. Vi brugte Betegnelsen Løgne-Kampagne. . . . Døm selv. Her følger Kendsgæringer, som er berettet mig af Øjenvidner, der fuldkommen uafhængige af hinanden.

»Indianer-Gaarden« er en Del af »Tivoli-Siedlung«, paa den ene Side afsluttet ved Hohenbergstrasse. Den til denne brede Gade grænsende Del bestaar af Villa-Bebyggelse med smaa Haver. Gadens anden Side bestaar af Kaserne-Bygninger.

I Natten mellem Mandag og Tirsdag var alle de til Raadighed staaende Folk af Arbejderværnet kaldt bort fra Komplekset, saaledes at der ikke fandtes en eneste bevæbnet Mand. Den største Del af de endnu tilstedeværende ubevæbnede Mænd gik som sædvanlig paa deres Arbejde eller til Kontrol om Morgen. Pludselig, Tirsdag Morgen Kl. 9 blev Gaarden taget under Ild uden forudgaaende Varsel, og der blev skudt med Maskingeværer, der var opstillet paa Kasernebygningernes flade Tage. Ogsaa paa Boligkompleksets anden Side blev der skudt.

Da Kasernebygningens Tag ligger højere end de overfor liggende Ejendomme, blev der

skudt direkte ind i Lejlighederne, hvilket endnu tydeligt fremgaar af de Huller Kuglerne har frembragt. Men hvad der er værre endnu — man har regelmæssigt skudt med DUM-DUM-Kugler. Jeg har selv set nogle Eksempler paa det, og adskillige fhv. Soldater, der hjalp til med Oprydningsarbejdet, har erklæret overfor mig, at de har fundet mange Dum-Dum-Kugler. Straks efter at den forbryderiske Beskydning var begyndt, blev der af Gaardens Beboere ringet til Politiet for at faa Skydningen standset. De erklærede alle paa Æresord, at der paa hele Gaarden *ikke* fandtes *en eneste* bevæbnet Mand og *slet ingen* Vaaben, og at det altsaa gik ud paa Mord paa værgeløse Kvinder og Børn.

Beskydningen varede med en lille Afbrydelse til ca. Kl. 18. Som man vil forstaa, var flere Kvinder og Børn haardt saarede, og nogle af dem afgik ved Døden.

Da Skydningen var standset, kom en Politibetjent med Stormhjelm paa for at kontrollere Gaarden. Efter at han havde konstateret, at der ikke fandtes en bevæbnet Mand i hele Komplekset, rapporterede han til »Ridder Fey«, at alt var sikkert. Og saa kom »Ridderen« i Spidsen for sine Tropper og indtog »stormende« Indianer-Gaarden.

Under hele Skydningen og ej heller Natten forud er der faldet blot et eneste Skud fra Gaarden.

Dette er den sande Historie om den heltemodige Indtagelse af Indianer-Gaarden. Den »Æressabel«, som »Ridder Fey« har faaet, var vel fortjent!

Pressen har ligeledes skrevet meget om Schlinger-Hof i Floridsdorf. Men slet ikke alt! Forbitrelsen er saa stor hos de forskellige Boligkomplekseres Beboere, at de anser enhver for Fjende og begynder en Samtale med kraftigt at skælde ud. Og det er forstaaeligt. . . . Der er sket Forbrydelser, som selv i den store Krig hørte til Undtagelser.

En af Beboerne fortæller: »Da Lyset gik ud Mandag Middag, fem Minutter over halv et, gik min Ven og jeg til Partibygningen. Der fandtes dog ingen Kammerater mere dér, og vi gik gennem Gaderne for at se, hvad der vilde ske. Pludseligt kom der over Floridsdorf-Broen Lastbiler med paamonterede Maskingeværer, hvis Løb var rettet paa Forbigængerne. Der blev raabt, at vi skulde gaa hjem og luk-

ke Vinduerne. En Kvinde, som stod foran et aabent Vindue, og antageligt ikke havde hørt Befalingen paa Grund af det store Spektakel, blev skudt ned. Jeg gik hjem og kunde konstatere, at der stadig kom Soldater over Broen samt en seks Stykker svære Houbitsere. Ogsaa paa Jernbanlinien saa jeg et Lokomotiv køre med to flade Vogne til Floridsdorf Station. Paa Vognene stod to Maskingeværer, med hvilke der blev skudt uopholdeligt.

Tirsdag Middag Kl. halv fire begyndte Houbitserne at skyde. Under denne Helvedes Skydning kom en Trop af Arbejderværnet sammen med en Trop Sporvejsmænd, alt ialt 90 Mand, marcherende ind i vor Gade. Pludseligt et mægtigt Knald. En Granat er faldet midt i Flokken. Da Røgen var lettet, saa man døde og saarede liggende i en stor Blodpøl. De overlevende bragte de saarede og døde til de omkringliggende Ejendomme. — Et livsfarligt Stykke Arbejde, thi Houbitserne blev ved at skyde ind i vor Gade. Det var et frygteligt Syn. Kvinder og Børn rendte ud paa Gaden og blev modtaget af Soldaternes og Politiets Maskingeværer. Det var et Billede fra Helvede.

Vi har selv bragt nogle saarede i Sikkerhed i vor Kælder. En Læge — Partifælle — har hjulpet dem saa meget som mulig. Mændene var modige og forblev deres Ideal tro. Om Aftenen døde den sidste af dem. Vi hørte, hvorledes han sang: »Lied der Arbeit« (Du høje Arbejd), Sangen vi har sunget saa tit, naar vi efter vore store Sejre gik bag de røde Faner. At høre denne Sang blive sunget af en døende var værre end den frygteligste Skydning.

Da den meget »kristelige« Regerings Tropper havde indtaget Schlinger-Hof, tvang man alle Kvinder, Børn og gamle at gaa udenfor. De blev under svært bevæbnet Ledsagelse ført 7 km bort, og hele Tiden maatte de række Hænderne i Vejret.

Paa Floridsdorf-Broen faldt en Kvinde sammen. En gammel Læge, som ogsaa var tvunget til at gaa med, vilde hjælpe hende. Med Bajonetten rettet mod sit Bryst blev han tvunget til at gaa videre. Han paaberaabte sig, at han var Læge og kunde hjælpe. Men Svaret var: Lad hende bare krepere .... ellers .... og et ekstra Stød med Bajonetten, som ikke var til at misforstaa, kompletterede Sætningen.

Schlinger-Hof var altsaa ogsaa erobret.

Alle Døre, der ikke stod aaben, blev lukket op med Brandbomber. Inde i Gaarden stod de fangne Folk af Arbejderværnet med »Hænderne op« og skulde vente i nogle Timer paa, hvad der vilde ske med dem. Vaabnene var blevet frataget dem. De var fuldkomne vaabenløse. Før de blev ført bort, skød Politiet fem af deres Kammerater ned, medens de stod med Hænderne i Vejret.

Og alt dette var i Kristi Navn!

Som det var gaaet i Indianer-Gaarden, saadan gik det ogsaa her. Først da alt var sikkert, og der ikke fandtes en eneste bevæbnet Mand mere paa Gaarden, stormede man den. Alt blev ødelagt, hvad der kunde blive ødelagt. Dræbte Mænd fra Arbejderværnet, dræbte Kvinder maatte ligge paa Gaden i Dagevis under stærk Politi-Bevogtning. »Til Belæring og som afskrækkende Eksempel«!

Næste Dags Morgen, da alt var roligt — Arbejderværnet havde trukket sig tilbage eller overgivet sig — blev der pludseligt skudt med svært Artilleri paa Boligkomplekserne omkring Schlinger-Hof. Der var ikke faldet et eneste Skud herfra. Alt var roligt. Denne vanvittige Beskydning har varet i flere Timer. Måske af sagesløse Folk er blevet dræbt.

Det er værd at bemærke, at under Skydningen med Kanonerne kredsede der en Politi-Flyvemaskine over Ejendommene og gav Signaler. Dette har ogsaa været Tilfældet under Beskydningen af »Goethe-Hof«. Dette forklarer ogsaa Fuldræfferen i Arbejdertroppen. Efter Stormløbet paa Ejendommene kom Hjemmeværnet, den fascistiske Borgervagt i Aktion. Alt, hvad der havde Værdi, blev stjålet, og Billederne af de store socialistiske Førere blev gennemhullet med Bajonetterne. Under Ligbrændingen af en af de dræbte Borgere fra Floridsdorf trængte Politiet ind i Krematoriets Hal midt under Højtideligheden for at undersøge, om nogen bar de forbudte Emblemer, røde Armbind eller lignende. Den fuldkomne Ro, som Kammeraterne bevarede, gjorde et saa stærkt Indtryk paa Politibetjentene, at de blege og ængstelige forlod Hallen i hurtig Tempo.

Paa Spadsereturene gennem Arbejderkvartererne hører man Beretninger om den ubehøvede Optræden i Snesevis. Vi vil endnu komme tilbage hertil. Det er derfor ikke saa underligt, at der er et meget spændt Forhold

mellem Politiet og Borgerne, en Spænding, som hvert Øjeblik kan komme til Udbrud. Det er forstaaeligt, thi Politiets Optræden har været grusom.

Baade Politiet og Borgerne er enige om, at Hjemmeværnet og »Heimwehrrschutz«, »Fyrste Starhemberg«s og »Ridder Fey«s Tropper er Bæster. Nu ser man dem gaa uniformerede, og dette alene er uhyggeligt nok. Men under Kampene var de endnu i »Civil« og havde blot Armbind til Tegn paa deres Værdighed. Denne Pøbel har været med til at hjælpe — friviligt endda, — da vore Folk blev slaaget ned. Hvis Nazisterne vil give dem en Schilling mere imorgen for at kæmpe mod Dollfuss og Fey, vil de straks være villige, thi ingen af de mange, jeg har talt med, vidste rigtigt, hvad der blev kæmpet om.

Men Dollfuss' katolske Regering har ikke nøjedes med at kæmpe ved Hjælp af Maskingeværer og Kanoner.

Mandag Middag ved 3-Tiden indfandt ca. 30 Mand af Arbejderværnet sig i en kommunal Automobilgarage. De anmodede Garagens Leder om at faa stillet to Vogne til Raadighed. Lederen havde ikke noget imod det, men vilde først spørge Chefen om det. I Stedet for at gaa til denne, ringede han til Politiet, som i Løbet af ti Minutter indfandt sig ved Garagen med tre Angrebsbiler. Straks efter var et Maskingevær opstillet, og man befalede Arbejderværnet at komme udenfor med »Hænderne i Vejret«. Da de gjorde Forberedelser til at gøre dette — de var endnu ubevæbnede — blev Maskingeværet gjort skydeklart, og der faldt nogle Skud fra Politiets Revolvere. Arbejderne flygtede ned i Kælderen under Garagen, idet de ikke vilde lade sig skyde ned som Dyr. Noget efter kom Militæret, som sprøjtede Kælderen fuld af Gas. Mange overgav sig og blev fængslet, trods det de ikke havde gjort Spor. Nogle er blevet kvalt og blev ført bort om Natten.

At dette Gastilfælde ikke er enestaaende beviser følgende Uddrag af en Øjensvidnes Beretning. »... Kvinder, Børn og Mænd er flygtet ind i Kloakerne. Soldaterne har »gasset« dem. Næste Dags Morgen blev de Døde ført bort paa Trillebør ...« ... Der patruljeres regelmæssigt i Byen, og Folk bliver taget tilfange. En enkelt kommer tilbage, halvvejs lamslaaget, men de fleste hører man intet mere

om ...«. Der kunde endnu fortælles mangt og meget om Regeringstroppernes utrolige Forbrydelser. En Politibil bevæbnede med Maskingeværer for frem og tilbage gennem Thaliastrasse, stadigvæk skydende ..... og man syntes at betragte det som foreneligt med godt katolske Regerings-Opfattelser at tage en Ambulance-Vogn med flere haardt saarede under Ild.

Det, vi har skrevet her om Kampene ved nogle Boligkvarterer, gælder ogsaa omtrent for de øvrige Nybygninger i Wien. Man vil huske, at »Reumann-Hof« blev beskudt af en Panserbil, hvorved en af Soldaterne fandt det var en ekstraordinær Hændelse, at han saadan uden videre kunde skyde ind i Lejlighederne. Det var for ham en sand Fornøjelse at høre de trufne Kvinders og Børns Skrig. Det er forstaaeligt, at Politiet i sit Fagblad gav et meget udførligt Resumé af Kampene. Vi vil endnu komme tilbage til dette Blads Indhold. Man fortæller deri med Begejstring om »Fæstningerne«, der blev stormet saa glimrende, om Arbejderværnets storartede Bevæbning, om Dum-Dum-Kuglerne, som man skulde have fundet i Arbejderværnet.

Det er forstaaeligt, har vi sagt. Thi hvis der er et Politikorps, som har noget at skjule, saa er det Wiens. De har ladet sig bruge til Haandlangere af en Regering, der foretog et Statskup. De har vist sig som trofaste Følgesvende af et lille Mindretal, der gennemførte Statskuppet og som grupperede sig omkring Hjemmeværnet og Heimatschutz. De har opført sig som Bæster overfor Folket, som paabe-raabte sig Landets Grundlov og vilde forsvare den. Gid de faldne og martrede Partifællers Blod maa komme over deres Hoveder! Historien vil domfælde dem, og Dommen vil blive forfærdelig.

Betragt den kolde Beregning, hvormed Maskingeværerne i Ottakring beskød Arbejderhjemmet. Se paa de godt rammende Fuldtreffere i Boligkaréerne. Glem ikke at beundre »Fey-Gaarden«s (den tidligere Indianer-Gaard) Mure, som er gennemboret over det hele. Overalt i alle Nybygninger kan man se Spor af Grundlaget, hvorpaa denne katolske Stat er bygget op.

»Matteotti-Hof« — nu »Giordani-Hof« (en Venlighed overfor Storebror Mussolini) var den internationale Glorie i Wien. »Giordani-

Hof« er Byens internationale Skam. En stor Del af Nybygningernes Beboere vil blive evakuerede. En Del kan blive boende. Men hvem? Det er den Del, som Pressen altid har nægtet, at de boede der, nemlig vore Modstandere. De har boet der fra Begyndelsen uden Vanskeligheder. Og de imødeser de nye Beboere, overvejende Politifolk, med Skræk og Bæven. Thi Wien er frelst fra den »røde Terror«, som aldrig var der, nu er der kommet en sort Terror, der før arbejdede i Stilhed, men nu optræder aabenlyst. Og den frygter selv vore Modstandere.

De to Artikler, vi nu har bragt, er et tilstrækkeligt tydeligt Vidnesbyrd om, hvor fortvivlet Tilstandene i Østrig er. Vi henleder i den Anledning Opmærksomheden paa de udsendte Indsamlingslister til Fordel for vore østrigske Kolleger og beder hvert enkelt Medlem yde sin Skærv.

Naar Indsamlingen er afsluttet bedes saavel Lister som Penge tilstillet Hovedkasseren, Listerne under Adresse: Reventlowsgade 28, St., København V., det indsamlede Beløb paa Giro Nr. 24542.

PROTOKOL

Aar 1934 Mandag den 26. Marts førtes i Statsbanernes Generaldirektorat Forhandling mellem Generaldirektoratet og de 4 Jernbaneorganisationer.

Tilstede:

For Generaldirektoratet: Generaldirektøren, Personalchefen, Kontorchef E. Lunn, Overassistent Th. Jensen.

For Dansk Jernbaneforbund: Forretningsfører Ch. Petersen, Sekretær Chr. Vejre, Togbetjent R. C. Rasmussen, Overportør A. Borch-Jensen.

For Jernbaneforeningen: Overassistent L. Mortensen, Overassistent P. From Hansen, Trafikkontrolør A. Ohmeyer, Trafikassistent C. Andersen, Togfører M. Christensen, Kontorassistent Fru O. Steffensen.

For Dansk Lokomotivmands Forening: Lokomotivfører Soph. Jensen, Lokomotivfører E. Kuhn, Lokomotivfører A. Rosenkilde-Laursen, Motorfører H. P. Christensen, Lokomotivfyrbøder A. Lønqvist.

For Værksted- og Remisearbejdernes Fællesorganisation: Snedker Laur. Hansen, Maskinarbejder I. P. Nielsen.

Forhandlingsemne: Ændringer i Fribefordringsbestemmelserne.

Generaldirektøren: Dansk Lokomotivmands Forening og Dansk Jernbaneforbund har ved en Henvendelse fremsat Anmodning om Udvidelse af Antallet af de Tjenestemandskategorier, til hvem der udstedes Frikort i Stedet for Friepas til Rejse paa Statsbanerne.

Da Generaldirektoratet kunde tænke sig at komme det fremsatte Ønske noget imøde og samtidig har ment at maatte foreslaa visse Ændringer i Bestemmelserne om Retten til Fribefordring i visse Tog, har vi tilsendt Organisationerne et saalydende Forslag, hvortil Personalets Repræsentanter anmodes om at udtale sig:

UDKAST

Udkast til Ændringer i Fribefordringsreglerne.

Side 157—158. Afsnittet »Begrænsninger i Fribefordringen udgaar og erstattes af følgende:

»Begrænsninger i Fribefordringen.

1. I Københavns Nærtrafik til Rungsted, Holte, Ballerup og Roskilde giver Frirejskehjemler til *Statsbanernes Personale og deres paarørende* samt til *ansatte ved Privatbanerne* kun Adgang til Siddepladser, naar og saa længe saadanne er ledige; i modsat Fald maa de frirejsende henvises til Staaplads.

2. Paa de store Udflugtsdage maa de i Pkt. 1 nævnte frirejsende saavel i Københavns Nærtrafik som i det hele i Nordsjælland undgaa Ud- og Hjemrejse i de Timer, hvor Rejsestrømmen kulminerer.

3. I de særlige Motortog mellem Aarhus og Risskov er de i Pkt. 1 nævnte frirejsende udelukkede fra Befordring. Herfra undtages fripasrejsende, hvis Fripas bærer Paategning om, at Rejsen er tjenstlig, samt de Side 159 nævnte Tjenestemænd, der kan rejse uden Rejsehjemmel, og deres Ledsagere.

4. De i den offentliggjorte Køreplan som Eksprestog betegnede Hurtigtog fra København til Korsør og Masnedsund maa paa de nedennævnte Dage ikke benyttes af de i Pkt. 1 nævnte Frirejsende. Herfra undtages fripasrejsende, hvis Fripas bærer Paategning om, at Rejsen er tjenstlig, samt de Side 159 nævnte Tjenestemænd, der kan rejse uden Rejsehjemmel, og deres Ledsagere.

Indskrænkningen omfatter Tiden fra Tirsdag Aften før Paaske til Skærtorsdag Morgen inkl.,

fra Fredag Aften før Pinse til Pinsemorgen inkl. og fra 22. December om Aftenen til 1. Juledags Morgen inkl.

5. Overtrædelse af Forbudene under 1, 3 og 4 skal enkeltvis opføres paa Tograpporten og indberettes til Generaldirektoratet. Om evt. Overtrædelser af Betydning af Forbudet under 2 føres en summarisk Bemærkning paa Tograpporten.

6. Til Lyntog kan Pladsbillet ikke bestilles af de i Pkt. 1 nævnte frirejsende tidligere end en Time før Togs Afgang; Pladsbilletter i disse eller andre Tog omfattes ikke af Frirejskehjemlen. De Side 159 nævnte Tjenestemænd, der kan rejse uden Rejsehjemmel, kan afgive Bestilling tidligere og for deres personlige Vedkomende rekvirere Pladsbillet uden Betaling.

7. Under Isbaadstransport er enhver Fribefordring ved Overfarten udelukket.

Side 159. Som ny Linie 9 f. o. indsættes »Ministeren for offentlige Arbejder«.

Side 159, sidste Stykke (Et Frikort ..... Stykke) affattes saaledes:

»Misbrug af Frikort eller Fripas medføre varig Fortabelse af Adgang til Frirejse for saavel Tjenestemanden som hans Familie, evt. Fortabelse af Tjenestemandstillingen«.

Side 160, Stk. 1 under Afsnittet »Frikort« (Der udstedes ..... 40 Aar) udgaar, og i Stedet for indsættes:

»Der udstedes af Generaldirektoratet Frikort gældende indtil videre til samtlige Statsbanestrækninger og -overfarter til Tjenestemænd i 1.—7. Lønningsklasse samt til andre Tjenestemænd og fast ansatte Haandværkere og Arbejdere efter 25 Aars tilfredsstillende Tjeneste, dog at der indtil 30. April 1936 ogsaa udstedes Frikort til dem, der efter de før 1. Maj 1934 gældende Regler havde Adgang hertil«.

Side 160, Linie 3 f. n. Der tilføjes:

»Der maa endvidere betales en Statsbanepersonalets Sygekasse tilfaldende Bøde paa 10 Kr.«

Det efterfølgende Stykke udgaar.

Side 161. Efter Linie 5 f. o. indsættes:

»Tabes ogsaa Duplikatkortet af et permanent Frikort, uden at særlige Grunde kan anføres, fortaber paagældende Tjenestemand sin Adgang til Frirejse, saaledes at Fripas kun kan udfærdiges efter særligt Andragende.«

Ch. Petersen: Det maa erkendes, at det foreliggende Udkast viser nogen Imødekommenhed overfor et af Forbundets gamle Ønsker om mere Ligeberetigelse med Hensyn til Frirejsehjemler. Der er stillet vore Medlemmer Frikort i Udsigt efter 25 Aars Tjeneste, saaledes at denne Termin vil blive obligatorisk med Hensyn til Frikort for samtlige Tjenestemænd fra 8. og til lavere Lønklasser. Vi kunde ønske en noget lavere Aledsgrænse, men herom senere.

Hvad de øvrige Bestemmelser i Udkastet angaar, er vor Stilling fra Dansk Jernbaneforbund følgende:

Vi kan ikke give vor Tilslutning til Pkt. 1 og 2. Det er ikke, fordi vi ikke forstaa det Synspunkt, at Passagerer paa Frirejsehjemler i den fremtidig formentlig stærkt belastede københavnske Nærtrafik bør vise Hensyn til det betalende Publikum. Det er Formen i de to Punkter, der efter vor Mening er uheldig. En saaledes formet reglementarisk Bestemmelse, hvorefter det ligefrem paalægges det tjenstgørende Personale at have et særligt Tilsyn med, at rejsende Medansatte og deres Familier opfører sig, som de bør, og paalægges Rapportskriveri derom i de enkelte Tilfælde, er utiltalende og vil kunne medføre pinlige Tilstande baade for det tjenstgørende og det rejsende Personale — ja, endog for de betalende rejsende. Det, Generaldirektoratet her ønsker at opnaa, bør ikke søges opnaaet ad denne Vej, men ved en Henstilling til Personalet, f. Eks. gennem Meddelelser fra Generaldirektoratet. Vi foreslaar, at denne Fremgangsmaade vælges, det er sikkert det bedste for alle Parter.

Punkt 5 bør ændres i Overensstemmelse med Ændringen af 1 og 2.

Punkt 6, der omhandler Adgang til Lyntogene for Fripas- og Frikortrejsende, indeholder en ret stærk Begrænsning af denne Adgang. Vi kan forstaa denne Begrænsning, saa længe der kun er faa Lyntog, og disse ikke har afløst de hurtiggaaende Damp-Eksprestog. Men hvis disse Forhold ændrer sig, hvad der jo er Udsigt til, saaledes at Opnaaelsen af de normale Tilslutninger kun er mulig ved Benyttelsen af Lyntog, gaar vi ud fra, at Generaldirektoratet er enig med os i, at den her foreslaaede Begrænsning for Frirejsende ikke bør opretholdes.

Til Punkt 7 har vi intet at bemærke. Vi har intet imod den strenge Strafbestemmelse for Misbrug — d. v. s. bedragerisk Misbrug af Frikort og Fripas — som er foreslaaet indsat i A 159, sidste Stykke.

Til det foreslaaede under Stk. 1. Afsnittet: Frikort ønsker vi at stille Ændringsforslag. Vi finder nemlig, at 25 Aars Jubilæet, der for vore Medlemmers Vedkommende først falder fra 27 til 30 Aar eller mere efter deres Tjenestegering er paabegyndt,

bør kunne medføre, at deres Kort udstedes tidligere end foreslaaet. Vi henstiller, at Frikortene udstedes efter 15 Aars Tjeneste, henholdsvis ved en Levealder af 40 Aar.

Den i Udkastets sidste Stykke fastsatte Strafbestemmelser for gentaget Tab af Frikort forekommer os unødvendig haard. Der bør sikkert findes en noget mildere Strafbestemmelse for saadanne Tilfælde.

Soph. Jensen: For saa vidt angaar Stk. 1 og 2 i Ordreudkastet samt Stykket om Strafbestemmelsen for Tab af Duplikatkort indtager Dansk Lokomotivmands Forening samme Standpunkt som Dansk Jernbaneforbund, hvorfor vi kan slutte os til Charles Petersens Udtalelser.

I Stk. 4 bør Ordet »frirejsende« ændres til den nugældende Ordlyd »rejsende med Fripas«. Da det store Antal af Personalet ikke kan faa fri op til de store Helligdage, er det ogsaa afskaaret fra at rejse. Det kan derfor ikke betyde noget for Statsbanerne, at de, der har Kort, kan rejse i Højtiderne.

Med Hensyn til Forudbestilling af Pladsbilletter til Lyntogene tager vi det Forbehold, at Bestemmelsen i Stk. 7 falder helt bort, naar Antallet af Lyn- tog forøges.

Hvad angaar Afsnittet om Udstedelse af Frikort, er dette en stor Skuffelse for os. Vi har fremsat et Ønske om Forbedringer for en Del af vore Medlemmer, Lokomotivfyrbøderne, men vi har selvfølgelig ikke tænkt os, at en Imødekommen af vort Ønske skulde medføre Forringelser for den Del af vore Medlemmer, som i Henhold til tidligere Forhandlinger allerede har Frikort, nemlig Lokomotivførere og Motorførere. Vi maa holde for, at den nuværende Form opretholdes, saaledes at der uden nogen Begrænsning udstedes Frikort til Lokomotivførerne (11. Lønklasse). For 12., 13. og 14. Lønklassens Vedkommende maa vi hævde, at Frikort bør udstedes efter 15 Aars Tjeneste eller ved 40 Aars Levealder, ellers er det uden Betydning for os, og vi ønsker da at forblive ved de bestaaende Regler.

L. Mortensen: Jernbaneforeningens Stilling med Hensyn til Stykkerne 1, 2 og 6 samt Strafbestemmelse for Tab af et Duplikatkort er den samme som Jernbaneforbundets og Dansk Lokomotivmands Forenings Repræsentanter har givet Udtryk for. Vi ønsker oplyst, hvad der forstaaes ved Nærtrafik. Er det de Tog, der ender ved de anførte Stationer? Hvad menes der med store Udflugtsdage, er det kun enkelte Dage om Aaret?

Hvad Stk. 4 angaar, er ogsaa vi af den Opfattelse, at »Frirejsende« bør ændres til »fripasrejsende«, dette kan ikke være af Betydning for Statsbanerne.

Tager dette Stykke kun Sigte paa de i Opslagskøreplanen bekendtgjorte Eksprestog, eller omfatter Forbudet ogsaa Assistancetog og F-Tog?

Er det Meningen, at den meget strenge Strafbestemmelse vedrørende Misbrug af Frirejsehjemler skal anvendes, dersom Stk. 4 overtrædes, eller tager Bestemmelsen kun Sigte paa Personer, som overlader Frikort eller Fripas til andre?

Med Hensyn til selve Udstedelsen af Frikort er ogsaa vor Organisation forbyrset. Den Omstændighed, at Generaldirektoratet vil udstede Frikort til Tjenestemænd, som i Øjeblikket ikke har det, bør ikke kunne anvendes som Motivering for Indskrænkninger for dem, der har Kort.

Den foreslaaede Reduktion vil. bl. a. betyde, at Sekretærer ikke vil kunne faa Frikort. Vi maa derfor henstille, at der som hidtil udstedes Kort til alle i 1.—8. samt 10. og 11. Lønklasse. For 9., 12. og 17. Lønklassen Vedkommende bør Kortet efter vor Mening udstedes efter 15 Aars Tjeneste eller ved 40 Aars Alderen. Hvad betyder Udtrykket »tilfredsstillende Tjeneste«.

Aspiranttid, Elevtid og Tid som Ekstraskriver o. l. regnes vel med ved Fastsættelse af Tidspunktet for Udstedelse af Frikortet? Straffebestemmelserne for Tab af Duplikatkort er for strenge. Dem kan vi ikke tiltræde. Jeg er helt enig i, at en Tjenestemand selvfølgelig bør passe paa sit Kort, men det er ganske urimeligt, at man skal miste Retten til Frirejse, fordi man har tabt sit Frikort, og det er endnu mere urimeligt, at Familien skal straffes, fordi Tjenestemanden *taber* sit Kort.

Laur. Hansen: Da Værkstedsarbejderne jo er fri baade Søndage og store Helligdage, haaber vi, at Stk. 1 og 2 bliver ændret til en Henstilling, og at det ikke forbydes en Kortrejsende at benytte Hurtigtogene ved Højtiderne.

Med Hensyn til Frikortene bør de, hvis det skal have nogen Betydning for Personalet, udstedes efter 15 Aars Tjeneste eller ved 40 Aars Alder. Beregningen af Tjenestear bør ikke ske paa Grundlag af Ansættelsesdag, men paa Grund af Antagelsesdato.

Generaldirektøren: Det maa erindres, at den nye Bybane i Virkeligheden betyder en Udvidelse af Adgangen til Fribefordring, og set paa Baggrund heraf er det under 1 og 2 foreslaaede en hensynsfuld Form for Begrænsning, der medfører, at Personalets Fribefordring i de elektriske Tog i Nærtrafikken i det væsentlige i samme Udstrækning, som nu kan forsvares under Henvisning til, at Personalet ikke optager Pladsen for betalende rejsende, og at Foranstaltningen som Følge heraf ikke medfører forøgede Bekostninger for Statsbanerne. Ved Nærtrafiktog forstaas de Tog, der ender paa de nævnte Stationer.

Vi kan forsøge at finde en Henstillingsform i Stedet for 1 og 2; men Organisationerne maa da yde os fornøden Støtte til Efterfølgelse af Henstillingen.

Stk. 4 omfatter ogsaa Assistancetog og F-Tog. Den foreslaaede Ændring af Ordet »frirejsende« kan ikke tiltrædes. Kontorpersonalet og Værkstedspersonalet er jo fri ved alle Højtiderne, og vi kan ikke paa disse Dage have en Masse Frikortrejsende til at tage Pladsen op i Togene.

Den under Pkt. 6 foreslaaede Foranstaltning er kun tænkt at skulle være en foreløbig Begrænsning af Fripas- og Frikortrejsendes Adgang til Lyntog. Indsættes Lyntog i større Omfang, er jeg enig i den Opfattelse, at Bestemmelserne bør revideres, da det

ikke er Hensigten at lægge Personalet Hindringer i Vejen for at benytte deres Adgang til Frirejse i normalt Omfang. Vi kan nok finde en Ordning, som kan tilfredsstillende Personalet.

Stykket om, hvad Misbrug af Fripas eller Frikort kan medføre, tager særlig Sigte paa Tjenestemænd, som overlader et Kort eller et Fripas til uvedkommende.

Ved Bedømmelsen af Straffebestemmelsen for Duplikatkort maa det erindres, at et Tjenestemandskort ikke skal fornys hvert Aar, men er permanent, saaledes at den, der finder et saadant Kort, kan misbruge det i lang Tid. Er der en forklarlig Aarsag til, at et Kort er bortkommet, vil den paagældende faa udstedt et nyt Kort, men har han været skodesløs, maa han bøde.

Udtrykket tilfredsstillende Tjeneste skal forstaas paa den Maade, at naar en Tjenestemand faar Jubilæumsdiplomet, har hans Tjeneste været tilfredsstillende, og der er saa ogsaa Anledning til som en Art Jubilæumsgave at give ham et Frikort.

Spørgsmaal om Medregnen af Aspiranttid blive undersøgt.

At nedsætte den foreslaaede Grænse for Kortets Tildeling til under 25 Aar kan der ikke være Tale om. Udadtill er det allerede meget betænkeligt at gaa med til det her foreslaaede, hvor det drejer sig om Udstedelse af flere Tusind Frikort mere end hidtil. Men det kan dog begrundes med tilfredsstillende Tjeneste i et Aaremaal af 25 Aar.

For saa vidt angaar Lokomotivfyrboderne, som jo kommer til at vente længere end beregnet hidtil, inden de faar Kort, kan vi gaa med til en Overgangsbestemmelse; men herudover kan der ikke ske Ændringer. Kan der ikke opnaas Enighed, maa vi lade hele Spørgsmaalet falde og blive ved det bestaaende.

Chr. Rasmussen: Kunde der ikke være Tale om at inddrage Stationsarbejdertiden og Aspiranttiden i de 25 Aar, saaledes at Retten til Frikort indtræder efter 25 Aars Arbejde ved Statsbanerne?

Ch. Petersen: Man kunde rent automatisk lægge 2 Aar til den nuværende Anciennitet for samtlige de her i Betragtning kommende Tjenestemænd.

Generaldirektøren: Det kan her dreje sig om en højst forskellig Aspiranttid, men det er maaske muligt at indføre en Ordning i Retning af den for Værkstedspersonalets Jubilæumsanciennitet gældende. Forholdet skal blive undersøgt, og Generaldirektoratet vil stille sig imødekommende, hvis det ikke viser sig praktisk ugørligt at skubbe Jubilæumsdagen frem paa den Maade.

Rosenkilde-Laursen: Naar en Mand er blevet 40 Aar, benytter han saa vidt gørligt sine Fridage til at hvile i og rejser kun, naar det er paakrævet. Der kan som Følge deraf ikke være noget til Hinder for at udstede Kort ved 40 Aars Levealder. Da det er af Betydning for Banerne at have et tilfreds Personale, er der i hvert Fald ingen Anledning til at indføre Forringelser. Det maa ogsaa erindres, at Lokomotivførerne hverken faar Jubilæumsdiplom eller Gratiale. Som Følge heraf kan disse

to Ting ikke være afgørende med Hensyn til Lokomotivførernes Frikort.

I. P. Nielsen: Dersom Ansættelsesforholdene skal forblive, som de nu er, er det uden Betydning, om der efter 25 Aars Tjeneste udstedes Kort eller ej; thi saa vil det først opnaas, naar man skal pensioneres, nemlig ved det 63. Aar.

Borch-Jensen takkede Generaldirektøren for det foreliggende Forslag, takkede ligeledes de øvrige Organisationers Repræsentanter, der havde udtalt Sympati med Frikortenes Udvidelse til 13. og lavere Lønningsklasser. Vil de i det foreliggende Udkast foreslaaede Indskrænkninger bortfalde, hvis Tilbudet om Frikort til vore Lønningsklasser ikke modtages? Beklagede, at Generaldirektøren ikke kunde gaa ind paa Forslaget om at nedsætte Terminen til 15 Tjenesteaar og 40 Leveaar og kunde ikke anerkende Motiveringen derfor. Med den udmærkede Evne Generaldirektøren nu engang besidder til at tilrettelægge Tingene paa rette Maade over for Presse og Offentlighed, vil det uden Tvivl være ham muligt paa overbevisende Maade at begrunde og forsvare et tidligere Tidspunkt for Frikortenes Udstedelse end de foreslaaede 25 Aar.

Soph. Jensen: Selvfølgelig vil en Overgangsbestemmelse for Lokomotivfyrbødere kunne betyde noget. Men selv om det er kedeligt at skulle tage Ansvaret for, at hele Sagen strander, kan vi ikke gaa med til Forringelser i det bestaaende. Vi maa saa kræve at blive ved de nugældende Forhold.

Generaldirektøren: Selv om Borch-Jensen har nok saa stor Tillid til mig, saa vil det, han her ønsker, overstige mine Evner. Jeg kan ikke forsvare en lavere Aldersgrænse end de 25 Aar.

Selv om Antallet af Kort ikke udvides, maa vi sikkert have en Bestemmelse m. H. t. Begrænsning af Frirejseretten i Nærtrafikken, men herom kan jeg ikke udtale mig nærmere i Dag.

Det foreslaas, at de fire Organisationsmænd danner et Underudvalg, saa vi kan undersøge, om der er Mulighed for at opnaa Enighed.

Dette Forslag tiltraadtes.

Ved Forhandlingens Genoptagelse forelagde Generaldirektøren følgende nye Ordreudkast, idet han bemærkede, at dette Udkast vilde blive tilstillet Organisationerne, som saa i Løbet af 14 Dage skulde meddele, om de kan tiltræde de deri nedlagte Bestemmelser. Men Svaret maa være et »Ja« eller »Nej«.

Med Hensyn til Medregnen af Aspiranttid, Stationsarbejdertid, Elevtid e. l. vil Generaldirektoratet prøve at finde en Ordning, som kan tilfredsstille alle Parter.

(Sluttet.)

SAMFUND OG PERSONLIGHED

Oversættelse fra Professor Albert Einsteins Bog
Mein Weltbild.

Naar vi under Livets Stræben giver os Tid til Eftertanke, bemærker vi, at saavel vort Arbejde, som alle vore Ønsker, er bundet til andre Menneskers Eksistens. Vi ser, at vi efter vor hele Art ligner de selskabeligt levende Dyr. Vi spiser Mad, som andre Mennesker har avlet, vi bærer Klædningsstykker, som andre Mennesker har fremstillet, og bebor Huse, som andre Mennesker har bygget. Det meste af vor Viden og Tro er meddelt os gennem et Sprog, andre har skaffet os. Vor Tænkeevne vilde uden Sprog være meget fattig, lig de højere Dyrs, og vi forstaar saaledes, at hvad vi i første Række har forud for Dyrene, skylder vi vort menneskelige Samfund Tak for. Det enkelte Individ — fra Fødselen ladet ene — vilde i sin Tænke og Følelse blive i saa høj Grad primitiv, ligesom Dyrene, at vi nu vilde have vanskeligt ved at forestille os det. Hvad den enkelte er og betyder, er han ikke saa meget som Enkeltkabning, men som Led i et stort menneskeligt Samfund, som leder hans materielle og sjælelige Tilværelse fra Fødsel til Død.

Hvad et Menneske er værd i sit Forhold til Samfundet, afhænger i første Linie af i hvilken Grad hans Føle-, Tænke- og Handlemaade bidrager til Fremme af Samfundets Vel. Alt efter Indstillingen hertil betegner vi Mennesket som godt eller slet. Det kunde ved første Blik se ud som om et Menneskes sociale Egenskaber alene skulde lægges til Grund for Bedømmelsen.

Og dog er en saadan Opfattelse ikke rigtig. Det anerkendes let, at alle materielle, aandelige og moralske Goder, vi har modtaget i Løbet af utallige Generationer, stammer fra Enkeltpersonligheder. En har lært os Brugen af Ilden, en Dyrkning af Næringsplanter og en har opfundet Dampmaskinen.

Kun det enkelte Individ kan tænke og derigennem skaffe Samfundet nye Værdier, ja endog opstille nye moralske Normer, efter hvilke Samfundsfællesskabet iværksættes. Uden skabende og selvstændigt tænkende og bedømmende Personligheder, er en højere Udvikling af Fællesskabet lige saa lidt tænkeligt, som

Udviklingen af den enkelte Personlighed er mulig uden Fællesskabets nærende Jordbund.

Et sundt Samfundsfællesskab er paa denne Maade knyttet til Individets Selvstændighed, gennem inderlig social Forbindelse.

Lad os se paa den Tid, i hvilken vi lever. Hvordan gaar det med Samfundsfølelsen og hvordan med Personligheden. I Modsætning til tidligere Tider er Kulturlandenes Befolkningsstæthed usædvanlig stor; Europa huser i Dag tre Gange saa mange Mennesker som for hundrede Aar siden. Men Tallet paa Førernaturer er aftaget uforholdsmæssig meget. Kun faa Mennesker er gennem deres produktive Arbejde kendt som Personligheder af den store Masse. Organisation har til en vis Grad erstattet Førernaturen, særlig paa Teknikens Omraade; men ogsaa i en ret følelig Grad paa Videnskabens Omraade. Maleri og Musik er tydeligt degenereret, og Resonansen i Folket er gaact tabt. I Politik mangler der ikke alene Førere; men aandelig Selvstændighed og Borgernes Retsfølelse er i høj Grad sunket. Den demokratisk parlamentariske Organisation, der har en saadan Selvstændighed som Forudsætning, er paa mange Steder geraadet i Tvivl og Vaklen; Diktaturet er opstaaet og bliver taalt, fordi Følelsen for Personlighedens Værdighed og Ret ikke mere er tilstrækkelig levende. I Løbet af to Uger kan den kritikløse Mængde i et Land gennem Aviserne sættes i en saadan Tilstand af Raseri og Ophidselse, at Mændene er beredt til, forklædte som Soldater, at dræbe og at lade sig dræbe for de mest intetsigende Maal og Interesser. Den militaristiske Tjenestepligt syntes mig det mest beskæmmende Symptom paa den Mangel paa personlig Værdighed, hvorunder Kulturmennesket i Dag lider. Samtidig mangler der ikke Profeter der spaar vor Kultur dens snarlige Undergang. Jeg hører ikke til disse Pessimister, idet jeg tror paa en bedre Fremtid. Denne Tillid maa jeg endnu kort begrundede.

De tilstedeværende Forfaldssymptomer beror efter min Mening paa, at Udviklingen af Driftform og Teknik har skærpet Kampen for Tilværelsen, saaledes at Individets frie Udvikling derved har lidt stor Skade. Teknikens Udvikling fordrer stadig mindre Arbejde af Individet for at tilfredsstille Samfundets Fornødenheder. En planmæssig Fordeling af Arbejdet bliver mere og mere en bydende Nødvendighed,

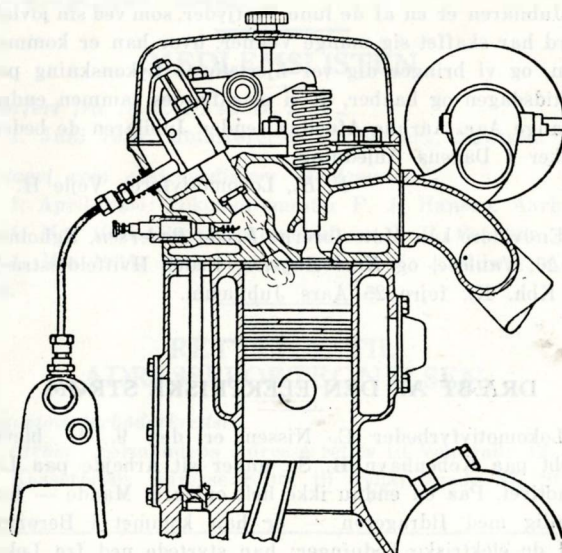
og denne Fordeling af Arbejdet vil føre til Sikring af Individets materielle Fornødenheder. Denne Sikkerhed og den tiloversblevne Fritid og Kraft vil give Individet gunstig Lejlighed til personlig Udvikling. Saaledes kan Samfundet igen blive sundt, og vi haaber, at senere Tiders Historikere vil tyde vor Tids sociale Sygdomssymptomer som Børnesygdomme hos en højere stræbende Meneskehed forårsaget af et for hurtigt Tempo i Kulturprocesserne.

O. B.

SMAA DIESELMOTORER

Dieselmotoren er i de senere Aar udviklet til at forbrænde tunge Olier omtrent fuldstændigt ved direkte Indpumpning i højt sammenpresset Forbrændingsluft og bryder nu ind paa Omraader, hvor den fortrænger Benzinmotoren. Vanskelighederne ved at indføre Brændselolie uden Brug af Trykluft er forlængst overvundet for større Cylindres Vedkommende, og nu er det lykkedes at fremstille smaa kompressorløse Dieselmotorer, som har den almindelige Dieselmotors specielle Egenskaber: Høj Virkningsgrad under Brug af billige Brændselolier. Den er enkelt i Konstruktionen, har et højt Omdrejningstal og ringe Vægt og vil sikkert — ikke mindst i Flyveteknikken — blive en farlige Konkurrent mod Benzinmotoren.

Den adskiller sig fra de store Dieselmotorer ved, at der paa denne findes et Forkammer med en Oliepumpe, som arbejder forholdsvis let, da der kun kræves et Indpumpningstryk af ca. 65 Atm. mod det sædvanlige Pumpetryk paa op til 300 Atm. I Forkamret finder en delvis Forbrænding Sted, og den dermed følgende Trykstigning driver den halvtforbrændte Gas ind i selve Cylindren, hvor den komprimerede Forbrændingsluft fuldfører Forbrændingen, og Stemplet bringes til at udføre et Arbejde. Denne Forbrændingsform kræver mindre Tid end

Lille Dieselmotor.

paa de gangbare Dieselmotorer, og der kan opnaas Omdrejningstal paa op til 2000/Min., som gør det muligt at have forholdsvis smaa Cylinderdimensioner og Anvendelse af Letmetal til mange af Motorens Dele. Dens Vægt er kun 6—8 kg/H.K., og den har den værdifulde Fordel, at den ryster mindre end Benzinmotoren og vil ogsaa af den Grund finde Anvendelse som transportabel Motor.

Anbragt i en Lastbil vil man uden særlige stor Forøgelse af Anskaffelsessummen kunne anvende den med Driftsudgifter, som ligger langt under Benzinmotorens, og ligeledes i Flyvemaskiner, hvor den tillige vil give stor Sikkerhed i Sammenligning med den brandfarlige Benzinmotor.

Memo.

25 AARS JUBILÆUM

Den 1. Juli kan Lokomotivfører C. Andersen, Vejle H., fejre 25 Aars Jubilæum.

Jubilaren kom som Aspirant til Struer 1908, forfremmet til Lokomotivfyrbøder 1. Juli 1909 med Station i Aalborg, kom efter kort Tid tilbage til Struer, blev forfremmet til Lokomotivfører 1. December 1924 i Brande, forflytte til Vejle H. 1927.

Jubilaren er en af de lune Vestjyder, som ved sin joviale Færd har skaffet sig mange Venner, hvor han er kommen frem, og vi bringer dig vor hjerteligste Lykønskning paa Højtidsdagen og haaber, at vi maa færdes sammen endnu i mange Aar. Aarhus Afdeling sender Jubilaren de bedste Ønsker i Dagens Anledning.

F. H., Lokomotivfører, Vejle H.

Endvidere kan Motorførerne Frode Pedersen, Egholmsvej 26, Vanløse, og Karl Angelso, Peder Hvitfeldtsstræde 12, Kbh. K., fejre 25 Aars Jubilæum.

DRÆBT AF DEN ELEKTRISKE STRØM

Lokomotivfyrbøder C. Nissen er den 9. ds. blevet dræbt paa København H. St. under sit Arbejde paa Lokomotivet. Paa en endnu ikke helt opklaret Maade — formentlig med Ildrageren — er han kommet i Berøring med de elektriske Ledninger: han styrtede ned fra Lokomotivet og døde straks efter.

OM OLIEEKSEM*)

Saa længe man har anvendt Petroleumdestillater, har man hørt Tale om eksemplignende Udslet, navnlig paa Hænderne af de, der har været i Berøring med ovennævnte Vædsker. Fra Petroleumslampernes Tid husker man Husassistentens kludomviklede Fingre; dog var ikke alle klar over den rette Aarsag, og ofte kunde man høre den ulykkelige beklage sig over at *Frosten* i Fingrene selv hen paa Sommeren ikke vilde forsvinde. Desværre var det ikke Skik at gaa til Lægen med *slig Ubetydelighed*, og den rette Aarsag blev ikke paavist.

Med den stigende Anvendelse af Forbrændingsmotorer og Oliefyr til Damp- og Varmekedler er en Mængde Mennesker blevet tvunget til at arbejde med Jordoliedestillater, navnlig Solarolie og dermed beslægtede Brændolier, og Resultatet har omgaaende vist sig, tilmed ofte paa særdeles alvorlig Maade; der kan blive Tale om, at en Mand tvinges bort fra sit Erhverv, og der er derfor al Grund til at skænke denne Sag den allerstørste Opmærksomhed.

Er enhver Maskinmester truet?

Heldigvis tør man antage, at ikke alle angribes; individuel Modtagelighed skal være til Stede; men Faren er der. Desuden er de forskellige Individuers Modtagelighed heller ikke lige stor; nogle kan slippe med smaa Pletter, som ved passende Behandling kan bringes til at forsvinde, og bortset fra en højst irriterende Kløe kan Tilfældet forløbe uden større Ubehageligheder. Anderledes med de meget modtagelige, som endog ikke behøver at komme i direkte Berøring med Olien; alene Opholdet i en med Olieudstømt Luft er tilstrækkelig, og saa utroligt det lyder, vil Klæder, ja selv Læder-Fodbeklædning ikke yde virksomt Værn. I saadanne alvorlige Tilfælde vil Lægen kort og godt tilraade Patienten at undgaa Oliens Indflydelse; med andre Ord: *Motor-skibs-Maskinmesteren skal søge over i et Skib med kulfyrede Kedler*; men dette vil maaske med den stigende Anvendelse af Motorer som Fremdrivningsmaskiner volde Vanskeligheder.

Kan der da ikke gøres noget?

Dette Spørgsmaal har *Maskinmestrenes Forening* rettet til en Række Lægeautoriteter, og Svaret har overalt været nedslaaende. Endnu har Lægevidenskaben ikke til Raadighed et Mittel, som virker sikkert og paalideligt i alle Tilfælde, og som det oftest er Tilfældet med Hudlidelser, maa Behandlingen indledes rent forsøgsvis; indtil den rette Kur — Smøring med den rette Salve — er fundet. Dette Krav er selvsagt for den søfarende Maskinmester vanskeligt at opfylde; ofte kan han udsættes for at maatte søge Lægehjælp i en Række Havnebyer, før han finder en Læge, som har særlig Viden paa dette Omraade og kan tilrettelægge en virksom Kur. I Mellemtiden har han set Eksempel brede sig, og den ulidelige Kløe har bragt hans Taalmodighed til Bristepunktet. I de alvorligste Tilfælde, hvor selv en pinefuld ambulans Behandling har vist sig utilstrækkelig, kan et Hospitalsophold blive nødvendigt, og saa gælder det kun: *Bort fra Olien*.

Kan man ikke i nogen Grad forebygge?

Udover forøget personlig Hygiejne kan endnu intel virksomt tilraades; men *her* kan maaske dog gøres noget.

*) Kaldes ofte fejlagtigt Oliefnat.

Man mener, at Olien trænger ind gennem Huden og efterhaanden fremkalder en *Omstemning* i Legemet, saa at Sygdommen efter nogen Tids — kortere eller længere, efter Individets Modtagelighed — Forløb kommer til Udbrud, og er denne Omstemning sket, vil der, selv om det paagældende Individ i nogen Tid har været fjernet fra Oliens Indflydelse, ved første gunstige — eller *ugunstige* — Lejlighed paany straks være Fare for Udbrud.

Det kan tilraades at forøge sit Forbrug af Tvist til Aftørring af Oliestænk paa Hænder og Arme og ikke lade hele *Vagten* gaa uden en mere grundig Afvaskning. Ved Afløsning vil det være nyttigt at indgnide Hænder og Arme i en ren Smøreolie, som derpaa aftørres, hvorefter grundig Vask f. Eks. først med brun Sæbe og derpaa med en blød, letskummende Toiletsæbe foretages.

Kan man selv indlede Kuren?

Er man afskaaret fra øjeblikkelig Lægehjælp, og det vil den søfarende Maskinmester ofte være, da bør man undgaa at bringe de angrebne Steder i Berøring med Vand og hellere dække disse med et eller andet Fedtstof. Der vil i Skibets Medikamentbeholdning findes følgende Fedtstoffer, som kan anbefales:

1. *Borvaselin.*
2. *Dermatol.*
3. *Glycerin.*
4. *Olivenolie.*

Sidstnævnte vil man i de fleste Tilfælde, naar større Portioner kræves, kunne finde under Navnet *Spiseolie* i Hovmesterens Forraad.

I Tilknytning til ovenstaaende kan meddeles, at der i et udenlandsk Tidsskrift har været fremsat den Paastand, at den stadige Omgang med Olien — Legemets Opsugning af denne — kan fremkalde en vis Grad af Impotens; Iagttagelsesmateriale var Fyrbøderbesætninger fra Skibe med oliiefyrede Dampkedler. Maaske skal man modtage denne Meddelelse med nogen Forbehold; men maaske er der dog noget om det, og maaske vil der paa andre Omraader vise sig ubehagelige Følger af Oliens Indflydelse paa den menneskelige Organisme, hvorfor man gør vel i at modvirke dens Indtrængen i Legemet med alle til Raadighed staaende Midler.

Maskinmestrenes Forening har rettet Henvendelse til Fabriksdirektoratet om at lade Olieeksem indgaa i den Række af erhvervshygiejniske Undersøgelser, som ledes af den under Direktoratet ansatte Læge, Dr. med. *Skuli Gudjonsson*, og det vides, at ogsaa andre Lægeautoriteter arbejder med Sagen, saa der er Haab om, at der en Dag vil være fundet et Middel mod denne, vor Stand truende Erhvervssygdom.

T. J. M.

TAK

Tak for udvist Opmærksomhed ved mit Jubilæum.
H. J. Høj.

JERNBANELÆGER

Jernbanelæge Ørum, Sortedams Dossering 23, er bortrejst fra 1. Juli—12. August d. A.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge Aage Petersen, Nørrebrogade 27, Tlf. Nora 6858.

Konsultationstid: Kl. 13—14 og Fredag Kl. 18—19.

Jernbanelæge Frk. H. Reinhard, Gothersgade 135, er bortrejst fra 2. Juli—20. August d. A.

Hendes Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge Fru Helga Bast, Kronprinsessegade 18, Tlf. Palæ 2346.

Konsultationstid: Kl. 13—14 samt Tirsdag Kl. 18—19.

PERSONALIA

Udnævnelse fra 1.—7.—34:

Følgende Lokomotivfyrbødere er efter Ansøgning ifølge Opslag udnævnt til Motorfører II (min. Udn.):

H. P. Laursen, Aarhus H, i Randers.

N. H. Blume, Randers, i Struer.

V. P. Jensen, Aalborg, i Struer.

S. K. T. Nielsen, Nyborg, i Assens.

Forflyttelse fra 1.—6.—34:

Lokomotivførere:

E. B. Bendtsen, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

F. T. L. Toft, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

N. K. Andersen, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

P. V. Jarnholt, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

H. V. Madsen, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

V. M. Klejs, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

T. M. Henningsen, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

O. T. J. Jørgensen, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

J. E. Frederiksen, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

R. N. Rasmussen, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

F. Mogensen, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

P. G. O. N. Asp, Kbhvn. Gb., til Enghave Maskindepot.

R. V. S. Jakobsen, Østerport, til Enghave Maskindepot.

Afsked:

Lokomotivfører V. C. Vidstrup, Kbhvn. Gb., efter Ansøgning paa Grund af Svagelighed med Pension fra 31.—8.—34 (min. Afsked).

MEDLEMSLISTEN

Overført fra D. J. F. til D. L. F.:

1. Juni 1934: Motorfører J. E. Staberg, Næstved.

Optaget som ekstraordinære Medlemmer:

1. April 1934: Lokomotivmester P. J. Hansen, Aarhus.

1. Maj 1934: Pens. Lokomotivfører I. P. Petersen, Gb.

1. Maj 1934: Pens. Lokomotivfører J. J. Viberg, Aarhus.

**RETTELSE TIL
ADRESSEFORTEGNELSEN**

Lokomotivfyrbøderkredsen.

Struer: Formandens Adresse rettes til Venøgade 12, St.

Kassererens Adresse rettes til Jyllandsgade 37, St.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret den 20. Juni 1934.

REDAKTION: Vesterbrogade 91, 1. Sal. København V.
Telefon Vester 3016.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 6 aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Reventlowsgade 28, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto 20 541.

**SKAL DE
HAVE
FODTØJ**

D'Hrr. Tjenestemænd

kan som sædvanlig faa **KONTO** for Dem og Deres Familie til kontante Priser uden Prisforhøjelse.

Direkte Henvendelse i Forretningen
120 VESTERBROGADE 120
Telef. Vester **8908.** M. MOU Postkonto **28508.**
Legitimationspapirer maa medbringes.

Vil De bevare Sundheden?
DRIK RADIUM-VAND

fra Radium-Helligvandskilden, Rørkær-Tønder
Rig paa Radium-Emanation

Fremstilles nu i Form af forskellige Vande tilsat prima Frugtessenser:

Original-Aftapning in Natura — Radium-Apollinaris —
Radium-Citronvand — Radium-Hindbærvand — Radium-Sportsvand
Faas paa alle Hoteller og hos enhver Købmand.

Albani Bryggeri

Afdeling:

Slotsbryggeriet's

Husholdningsøl og Skibsol i original pasteuriseret Aftapning saavel paa Hel- som Halvflasker, samt Slots-Apollinaris og Slots-Citronvand er bedst.

Tandlæge

FRK. SØRENSEN

Konsultation: 10-7

Istedgade 69.

Telf. Vester 905.

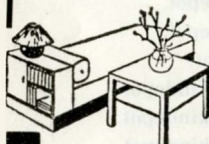
Helsingør Vin-Kompagni.

Udsøgte Vine og Spirituosa.

Telefon 929.

Bøger-Papir-Musik-Fotografiske Artikler

VIGGO NIELSENS BOGHANDEL
Tlf. 9327. Istedgade 64. Istedgaard. Tlf. 9327.

**Der er en Del Folk
i faste Stillinger,**

som udelukkende køber Møbler

Soveværelser fra Kr. 450

Eg Spisesstuer >> 600

Herreværelser >> 650

Dagligstuer >> 350

hos det anerkendte Møbelfirma

KREDIT
kan indrømmes
fra 20 Kr. pr. Md.
Brugte Møbler
tages i Bytte.

HOLM & LARSEN

Falkoner Allé 46. Hj. af Nikolajvej.

INDEHAVER: Tlf.
P. E. HOLM 7155

LEDIG

Stort Møbelsalg.

Jeg flytter til større Lokaler og udsælger derfor mit store Varelager til meget smaa Priser. 10% Udbetaling. Resten 3-4 Aar. Br. Møbler tages som Udbet. VALD. NIELSENS MØBELLAGER, Fælledvej 19, o. 6.

„BELLES FLEURS“

Kranse - Kurve - Buketter
VALBY LANGGADE 119
Valby 2386 x (Kai Therkildsen)

Hyg. Gummivarer — Modersprøjter.

Brochure om Pessarier, Bornefødslernes Begrænsning, samt vort rigt illustrerede Katalog sendes gratis og diskret mod 35 Øre i Frimærker til Eksportomkostninger.

Amk. Gummi-Industri, Afdl. D. Vestergade 3. København K.

TANDLÆGE

S. A. MARTENSEN

Tage Hansens Eft.

Konsultation: 10-8 og 6-7
Lørdag 10-2.

Telf. Vester 3330.

Enghave Plads 6

LEDIG

**Arbejdernes
Kødforsyning**

har følgende Udsalgsteder:

Nørrebros Runddel	Taga 219
Nansensgade 90	Central 45 84
Amagerbrogade 104	Amager 882
Falkoneralle 37	Godthaab 72
Valby Tingsted	Valby 17 30

Fører kun 1. Kl.s Varer

**Brug
DANMARKS
Kaffetilsætning**
SUNDHEDSKONTROLLERET
GULD MEDAILLE

Armatyr og Kedelrør til Lokomotiver. BANG & PINGEL, København V.